

دل زمن گو جمع دار آنکس که بامن دشمنست هر که خود را دوست میدارد بدشمن دشمنست
دوستی با دشمنم نه بهر مهر انگیز است دوستی را دوست دارم و رنه دشمن دشمنست
در نگیرد صحبت عرفی بشیخ صومعه کو زیر ک دشمن و عرفی بکو دن دشمنست
ملک حسن از شیوه خالی کردتا گشتم خراب کافر ستانی بهم زد تا مسلمانی شکست
قابل درد محبت کس نیامد در وجود رنک روی خوبی را هر کس بدستانی شکست

یک سیچده مستانه و صد ساله عبادت
آنی که بای تابسرت عیجب طاعتست
شب زنده داریت بترا از خواب غفلتست
که این بنزد مكافات من بهشت منست
روم بدوزخ و شکر بهشت میگویم

درس معنی را کهن اوراق کس در کار نیست دیده بلکشا کاین رقم بر هر در و دیوار نیست
منم که از غم محرومیم جدائی نیست
ازان بدرد دگر هر زمان گرفتارم
سؤال نیک و بد ازما نمیکند بحشر

دل بصدره میرود اما مراد دل یکیست
گر تعلق نیست اسباب جهان مردو دنیست
خوارغ زخیر گی نگردد روى آفتاب و مطالعات این دیده آزموده نظاره کسی است
عشق میگویم و میگردم زار علم این تاریخ
گر نخل وفا بر نهد چشم ازی هست

در دامنش آویز که باوی خبری هست
آن دل آه پریشان شود از ناله بلبل

البطانی

نگارش اردشیر نیک پور

تا ظهور پیامبر پاک سرشت اسلام اعراب در وادی جهل و نادانی
پویان و در گرداب تھصبهای بیجا غوطه ور بوده از علم و دانش و فاسفه و

نکمت اطلاعی و از تمدن ایرانی نداشتند طلوع ستاره تابان اسلام آنانرا ازحال دویت و جهالت خارج و بکسب علم و تمدن راغب ساخت.

کشورهای معظم گتی چون ایران و روم و هند یکی بعد از دیگری در مقابل سپاه بالیهان اسلام مفتوح و اعراب بفرهنگ و دانش مملک منبور آنها گشتهند، بزرگان و دانشمندان بهخصوص ایرانیان بترجمه کتب علمی و انسانی ایران و یونان و هند پرداخته؛ چرا غ علم و ادب را که اعراب خاموش شدند بساختند بدست خود از نو روشن کردند.

در اوایل اسلام سخنگیری زیادی در امور مذهبی وجود نداشت و عالم حکمت یونان و ایران و هند و ترجمه کتب فلسفی بشدت تمام پیشرفت میکرد لای رقته رفته اسلام ازحال سادگی بدر شد و تعصباتی جاهلهانه و اغراض شخصی بزرگان دین سد عظیمی در مقابل ترقیات حکمت و فلسفه ایجاد کردند علوم دیگر جز علم فقه و قرآن باطل و بیجا شمرده شد و آنها یکی به حکمت و انسفه اشتغال داشتند دچار طعن و لعن و آماج چهار تکفیر متعصبین نادان میشدند، ابوعلی سیناها کافر معرفی میشدند چنانکه ابن سینا رباعی ذیل را برورد کفر چونی گراف و آسان نبود محاکمه از ایمان من ایمان نبود دردهر چو من یکی و آنهم کافر پس در همه دهر یک مسلمان نبود ولی بودند دانشمندانی که بگفتار توده و تکفیر جهان عالم نهاد اعتمادی نکرده در راه ترقی علوم جانشانی میکردند.

در موقعیکه ممالک اسلامی را آفتاب فضل و کمال نور پاشی کرده دانشکده‌ها و مدارس بزرگی در همه نقطه ایجاد میشدند اروبا در وادی چهل و نادانی سرگردان و بازیجه دست کشیده شان بود.

جنگهای صلیبی چشم و گوش اروپاییان را باز کرده بعلم و فرهنگ اسلام آشنا شدند و باسی و کوشش فراوان بترجمه کتب عربی پرداختند و

آموزشگاههای بقلید اسلامیان در مالک خود بازگرده تخم حکمت و دانش را که دانشمندان اسلامی از تند باد حوادث مصونش داشته بودند از شرق بغرب بردا پرورش پرداختند تا آن دانه بروئید و در حقیقت تناور و باور گشت. ماشر قیان نباید باستناد اینکه علم و دانش را اروپائیان ازما یادگرفته اند از تحصیل علوم جدیده باز مانیم و بهفت شهر عظیم حکمت و دانش که اروپائیان کشف کرده اند داخل نشده و باز در خم همان یک کوچه کهنه و خراب قدیم خود بمانیم و نیز نباید کاملا فریفته و دلداده تمدن اروپا شده بزرگان و نامداران خود را فراموش کنیم هر روز از اهمیت نظریات و فرضیات و تحقیقات و گشاییات دانشمندان باستانی کاسته میشود ولی بر عظمت مقام و اشتها ر آنان ابدأ لطمه وارد نیامده و نخواهد آمد و تاریخ بهیچوجه فراموش نمیتواند کرد که اگر گذشتگان تخم دانش را نمی پرورانیدند و در راه بقای آن جانشانی نمیگیرند امر و زتمدن باین پایه از تکامل نمیرسید.

تاریخ نام بزرگان و فداکاران علم و ادب و دانش و حکمت را تابد بخیر یاد خواهد گرد و صرصور زمان قادر پیش مردن گلهای اشتها و معرفت آنان نخواهد شد.

نگارنده بمنظور قدر دانی و سیاستگذاری از بزرگان گذشته باقلات سرمایه و بضاعت علمی بنگارش ترجمه حال بعضی از آنان اقدام کرده و در نظر دارد که مرتبا در مجله شریفه ارمغان بجای رسانید از دانشمندان و فضلای بزرگوار تقاضا میکنم که مقصد و منظور باطنی نگارنده را بخدمت فرهنگ میهن و یاد بزرگان و سرآمدان دانش و حکمت عنوان اقدام بچین کارخطبری دانسته از لفظ درنوشههای کم ارج و بقدوم غمض عین بفرمایند.

در این شماره ترجمه حال یکی از ستارگان منور آسمان علم و دانش اسلام محمد بن حابر بن سنان ابو عبد الله مختصرآ نگاشته میشود و ترجمه حال کامل این حکیم عالی امقدار را بهمده فضلا و دانشمندانی که در علم هیئت

اطلاعات کاملی دارند و میکنند

***

«محمد بن جابر بن سنان ابوعبدالله» از مشاهیر علماء و اعاظم حکماء اسلام در شهر «بطان» واقعه در الجزیره قدم بعرصه وجود نهاد سال تولدش به تحقیق معاوم نیست همینقدر میدانیم که پنجاه سال بعد از سلطنت «مأمون» خلیفه دانش پرور و فضل دوست عباسی در اوج اعلای اشتهر و معروفیت بوده و بتدريس علم هیئت میپرداخته بسیاری را از خرمن فضل و دانش خود خوشة داده و از منبع فرهنگ و کمال خوبیش مستقیم و مستقیض میساخته است البطانی در میان علماء و دانشمندانیکه در راه ترقی علم هیئت جانشانی و پایه شاری کرده اند مقام و مرتبه و اهمیت شایانی را احراف کرده و بکشفیات قی مفیدی نایل شده است.

مدتی در شهر «راقه» بتحصیل و تبع در علم هیئت و ترصد ستارگان مشغول بوده و از این روی اورا «محمد راقوی» نیز میگویند.
در علم نجوم بتحقیقات و نظریات بطلمیوس که اروپاییان «پتوالمه» اش میخوانند معتقد بوده ولی خود نیز صاحب نظر و عقیده بوده و اصلاحات زیادی در آغاز و نظریات بطلمیوس کرده است.
بطلمیوس عقیده دارد که نوابت در صد سال یک درجه آن قوس را می پیمایند ولی البطانی عقیده اورا رد کرده گوید نوابت در هفتاد سال مسافت مربوته را طی میکند:

اگر نظریه هیئت شناسان امروزی که عبارت از طی در هفتاد و دو سال است باشود آلات و ادوات کامل ترصد در نظر بگیریم خواهیم دید که «البطانی» چه ذکر عالی و بازرگی داشته است.

البطانی سال شمسی را سیصد و شصت و پنج روز و پنج ساعت و ۶۱ ثانیه و ۲۴ ثالثه میداند و در این حساب ۴۰ دقیقه اشتباہ کرده و آن نیز نتیجه

اعتقاد او فرضیات بعلمیوس بوده.

«هاله» یکی از هیئت شناساف معروف می‌گوید که اگر البطانی رصدات بعلمیوس را مأخذ قرار نداده از نظریه «ایمارک» متابعت میکرد حتماً خیلی بیش از این بحقیقت نزدیک نمیشد.

بنز و گُترین موقبیت ابوعبدالله در کشف «حرکت اوج متیرک شمسی است» بیش از او عقیده داشتند که نقطه مژبور در بعد مجرد غیر متیرک است ولی مشارالیه بعداز تحقیقات و ترسیم زیاد ثابت کرد که نقطه اوج متیرک شمسی بهمه حال باید متیرک باشد ولی حرکت آن باحرکت نوابت فرق دارد علاوه بر این فرضیات و نظریات بعلمیوس را درخصوص ماه و سایر اجرام سماوی غیر کافی و خططاً دانسته و هرچند بتعديل فرضیات مژبور کاملاً موفق نشده ولی اغلب مشکلات آنرا بقدر امکان حل کرده است.

البطانی جدول هیئتی ترتیب داده است که از تمام جداول هیئتی که نا آن مان نگاشته شده برتر و مهمتر میباشد و مدت مديدة جدول مذکور مورد استعمال دانشمندان بوده است.

کتاب هیئت اورا که بعداز مطالعات و کشفیات و تحقیقات زیادی نوشته شده با کمال ترغیب و اشتیاق بنیان لاتین ترجمه کرده اند ولی چون مترجم بخوبی از عهده ترجمه برآنیامده بود قابل استفاده نگشت اما در سال ۱۶۴۰ بار دیگر ترجمه اش کردند.

اصل کتاب او در کتابخانه «واتیکان» میباشد «المالاند» نام البطانی را با حکمال تعظیم و احترام یاد کرده اورا جزو چهل تقریباً از مشاهیر هیئت شناسان میشمارد.

البطانی در سال (۳۱۷) هجری چشم از نیک و بد این جهان پوشیده بدار عقبی عازم شد و آثاری از خود باقی گذاشت که تا ابد نام اورا زنده و جاوارد نگاهدارند.

(تهران ۲۴ مرداد ۱۳۶۶)